

ชื่อเรื่อง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนไทรทองวิทยาการ
อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัย อำนาจ ธารบุญ ปริญญา ค.ม. (การบริหารจัดการการศึกษา)

กรรมการที่ปรึกษา ผศ.ดร.วรวรรณ อุบลเลิศ ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.ชยาگانต์ เรืองสุวรรณ กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาการ 2) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาการ และ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาการ ใช้หลักวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีกระบวนการพัฒนา ประกอบด้วย ขั้นการร่วมกันวางแผน ขั้นการร่วมกันปฏิบัติ ขั้นการร่วมกันสังเกตการณ์ และขั้นการร่วมกันสะท้อนผล กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 12 คน ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบการสนทนากลุ่ม แบบบันทึกการประชุม แบบสังเกตพฤติกรรมผู้ร่วมสนทนากลุ่ม แบบสังเกตการสร้างแหล่งเรียนรู้สวนสมุนไพร และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาการมีแหล่งเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ ควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และควรมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความต้องการในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและมีความต้องการร่วมกันมากที่สุด คือ ต้องการสร้างแหล่งเรียนรู้สวนสมุนไพร
2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย
เสนอแนะให้จัดทำโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สวนสมุนไพรและให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยมีการวางแผนการพัฒนาและออกแบบการจัดสวนสมุนไพร ผลของการพัฒนาแหล่ง

ข

เรียนรู้ ทำให้ได้สวนสมุนไพรมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ครู นักเรียน ชุมชน ได้ใช้ประโยชน์จากสวนสมุนไพรรอย่างคุ้มค่า และรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนทรทองวิทยาคาร พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ (4.62)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Participatory Development of Learning Sources in
Saithongwitthayakhan School, Nong Kung Si District, Kalasin Province

Author : Amnat Thanboon   **Degree :** M.Ed. (Educational Management)

Advisors : Asst. Prof. Dr. Worawan Ubonloet   Chairman
Asst. Prof. Dr. Chayakan Ruangsuwan   Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2015

Abstract

The research aimed to: 1) study the state of problems and needs for development of learning sources in Saithongwitthayakhan School; 2) study suggestions and guidelines on development of learning sources in Saithongwitthayakhan School; and 3) study the level of students' satisfaction with the organization of learning sources in Saithongwitthayakhan School. The methodology was action research with the research process comprising planning together, taking action together, observing together and reflecting the results together. The research group consisted of 12 researchers, and there were 45 informants. The instruments were an interview form, a form for focus group discussion, minutes of the meeting, a behavioral observation form for the focus group, an observation form for building an herb garden as a learning source, and a satisfactory questionnaire. The analysis of the quantitative data employed the mean, percentage, and standard deviation. The analysis of the qualitative data employed a descriptive analysis.

The results are as follows:

1. The results of the study of the state of problems and needs for development of learning sources in Saithongwitthayakhan School revealed a lack of learning sources and thus learning sources should be developed to nurture learning organization, and learning sources should be various. The needs for

development of learning sources were various and the most common need was building an herb garden as a learning source.

2. Regarding the suggestions and guidelines on development of learning sources, the research group proposed a project of building an herb garden as a learning source with participation of everyone. The development was planned and the garden was designed. The development yielded an herb garden which could foster learning. Teachers, students, and the community could make use of the garden to the best of its worth and they learned how to seek knowledge independently.

3. The students' satisfaction with the learning source in Saithongwitthayakhan School was in the highest level (4.62).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY